

λιος Εὐβ. (Κύμ.) — Λεξ. Ἑπίτ. Ἡ κουβέουα πάει ὥρα ἑ-
μάτου ἔς τ' ἀβέλι (κουβέουα=μικρὸν πῆλινον δοχεῖον· ὥρα
ἑμάτου=μεσημβρία) Νάξ. (Φιλότ.) Εἶμι γιόμα, πᾶμι νὰ
φᾶμι τοῦ γιόμα Μακεδ. (Βόιον) || Φρ. Μᾶς πῆρε γιόμα (εἶναι
μεσημβρία) Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Ἡ ἥλιος πάει γιόμα (συνών.
τῇ προηγουμένη) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πάει ἡ ὥρα γιόμα
(συνών. τῇ προηγουμένη) Κ.Χατζόπ., Πύργ. Ἀκροπότ., 16.
Συνών. φρ. Μᾶς πῆρε μεσημέρι. Γιόμα ἀβάρετο (δὲν ἐσή-
μανεν ἡ δωδεκάτη μεσημβρινή) Ζάκ. Γυρίσανε κατανισμένο
γιόμα (ἀκριβῶς μεσημέρι, ἐσήμανεν ἡ δωδεκάτη ὥρα) Ἐρεικ.

Ὅσου νὰ φουρέσου τό'να, | βγῆκι οὐ ἥλιος, πάει γιόμα.

Ὅσου νὰ φουρέσου τ' ἄλλον, | βγῆκι τ' ἄστρο τοῦ μεγάλου
(ἄστρο μεγάλου=ὁ ἀποσπερίτης, πρὸς δῆλωσιν ὅτι ἦλθε
τὸ βράδυ· ἐπὶ νωχελείας) Στερελλ. (Αἰτωλ.) || Παροιμ. Οὐ
Μάρτ' ἔς οὐθ' τοῦ γιόμα τοῦ φουφάει, | κι οὐθ' τοῦ βράδ' τοῦ
βρουμάει (ἐνν. τὸ ζῶον· ἐπὶ τῆς ἀσταθείας τοῦ καιροῦ κατὰ
τὸν Μάρτιον μῆνα) Μακεδ. (Καταφύγ.) || Ἄσμ.

Ἐπιάστηκαν ἔς τὸν πόλιμον ἀπ' τοῦ προῦθ' οὐθ' τοῦ γιόμα
Μακεδ. (Βόιον).

Σήκον, Βασίλου μ', τ' ἐφιξι κι οὐ ἥλιος πάει γιόμα,

σήκον νὰ πάρης τοῦ γλυκό, νὰ πιῆς κι τὸν καφέ σου

Ἡπ. (Κόνιτς.) 3) Τὸ πρωινὸν φαγητόν, τὸ πρὸ τοῦ μεσημ-
βρινοῦ γεύματος λαμβανόμενον εἰς ὥραν ποικίλλουσιν κατὰ
τόπους Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Πλατανιστ.) Κρήτ. Μέγαρ. Πε-
λοπν. (Καλάβρυτ. Κόρινθ. Τρίκκ.) Στερελλ. (Ἀγόριαν. Παρ-
νασσ.): Θὰ φᾶμι γιόμα Ἀγόριαν. Συνών. γεματάκι 1,
κολατσιό, πρόγεμα, πρωινό. 4) Τὸ χρονικὸν διάστημα
ἀπὸ τῆς ἐνάτης πρωινῆς μέχρι τῆς ἐνδεκάτης, ποικίλλον κατὰ
τόπους ὡς πρὸς τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς ὥρας Εὐβ. (Αὐ-
λωνάρ. Βρύς. Κάρυστ. Ὁξύλιθ. Ὁρ. Στρόπον.) Ἡπ. (Κό-
νιτς.) Θεσσ. (Καρποχώρ. Πτελοπούλ. Σταυρ.) Μακεδ. (Δῖον
κ.ά.) Μέγαρ. Νάξ. (Φιλότ.) Πελοπν. (Ἀρεόπ. Βασαρ. Βλα-
χοκερ. Καλάβρυτ. Καμίν. Κίτ. Κορινθ. Κυνοῦρ. Λιγούρ. Μάν.
Οἶν.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Γαρδίκ. Παρνασσ.): Ἐνὶ γιό-
μα τσαὶ κόμα τσοιμάσαι; Βρύς. Νὰ ῥθῆς αὐριο τὸ γιόμα,
ἅμα ἀνακαλαμίση ὁ ἥλιος Κίτ. Τ' γιόμα ποὺ μαζιβόμαστ'
οὐλ' νὰ φέρε'ς νὰ φᾶμι τ' ῥοδίτ'ς Σταυρ. Εὐπνα, γιατί μᾶς
πῆρε τὸ γιόμα Αὐλωνάρ. Σηκωθῆτε, πάει γιόμα· πότε θὰ
πᾶτε ἔς τὸ χωράφι; Ἀρεόπ. Σήκω νὰ πᾶς νὰ βοσκήσης τὴ
γίδα· πῆρε γιόμα Βλαχοκερ. || Φρ. Μεγάλο γιόμα (ἡ περὶ τὴν
δεκάτην πρωινήν ὥρα) Κορινθ. Πῆραν τὰ σαράδα γιόματα
(συνών. τῇ προηγουμένη) Οἶν. Συνών. φρ. Σηκώθη ὁ ἥ-
λιος μία μουλαροτριχιά (μουλαροτριχιά=σχοινίον δι' οὗ
προσδένουν τοὺς ἡμιόνους). Γιόμα μπαίνουν, γιόμα βγαίνουν,
τί ἔχουν τὰ ἔρημα καὶ φοφᾶνε (ἐνῶ δὲν γίνονται τὰ πρέ-
ποντα, ἀποροῦμεν διὰ τὸ δυσμενὲς ἀποτέλεσμα) Κυ-
νοῦρ. Συνών. φρ. Μὲ τὸν ἥλιο τὰ μπάζω, μὲ τὸν
ἥλιο τὰ βγάζω, τί ἔχουνε τὰ ἔρ'μα καὶ φοφοῦν;
|| Ἄσμ.

Ἐφιξι καὶ πάγ' γιόμα, | σήκον, νύφ', ἀπὸ τοῦ στρώμα

Ἡπ. Συνών. γεματάκι 2. 5) Τὸ ἀπογευματινὸν φαγητόν
Κρήτ. 6) Τὸ ἀπόγευμα Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Θράκ. (Κόσμ.)
Κρήτ. (Κίσ. Κυδων. Σέλιν.) Μακεδ. (Καταφύγ.) Ὁθων.
Πελοπν. (Ἀναβρ. Ἀρκαδ. Δυρράχ. Καρδαμ. Κλειτορ. Κοπαν.
Κορινθ. Λεῦκτρ. Πιάν. Πλάτσ. Πραστ.) Σίφν. Χίος (Ἐγρη-
γόρ.): Τὸ γιόμα πηγαίνει ὁ ἕνας ἔς τὸ σπῖτι τοῦ ἄλλου, ὅταν
γιορτάζη Κλειτορ. Τὰ ἔχε δέσει τὰ φορτίκια ἔς τὰ χαδάκια
ἀπὸ τὸ γιόμα (φορτίκια=γαϊδούρια) Ὁθων. Θὰ ῥθῶ τὸ
γιόμα Σίφν. || Γνωμ.

Ἄν τὸ πιάση ἀπ' τὸ πρωί, | χάε'ς τὴ δουλειά σου καὶ σιωπή·
ἂν τὸ πιάση ἀπὸ τὸ γιόμα, | χάε'ς τὸ σπῖτι σου καὶ βρώμα
(ἐπὶ καιροῦ, ὅταν ἀρχίσῃ ἡ βροχὴ πρῶτ, θὰ ὑπάρξῃ χρόνος

κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας πρὸς ἐκτέλεσιν ἀγροτικῆς
ἐργασίας· ὅταν ὁμως ἡ βροχὴ ἀρχίσῃ τὸ ἀπόγευμα, δὲν ὑπάρ-
χουν χρονικὰ περιθώρια πρὸς ἐργασίαν) Πραστ. || Ἄσμ.

Ἐμεῖς τὸ λέμε ἀπὸ τὰ ψὲ κι ἀπὸ τὰ χτέ τὸ γιόμα

Κλειτορ. 7) Τὸ βραδινὸν φαγητόν, τὸ δεῖπνον λόγ. σύνθη.:
Χθὲς τὸ βράδυ παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ δεῖνα. 8) Ἡ
διάρκεια τῆς ἡμέρας, ὡς ὅρος τῆς σηροτροφίας Μακεδ. (Χαλ-
κιδ.): Ἐξ' γιόματα ἠέφαγαν κι κάτσαν τὰ μαμμούνια
(μαμμούνια=οἱ μεταξοσκώληκες). 9) Μέτρον ἐργασίας,
ἐπὶ ἐργασίας συντελουμένης μέχρι τὸ γιόμα. Στερελλ.
(Αἰτωλ.): Ἐνα γιόμα δ'λεῖα εἶχαμι.

γεμάτα ἐπίρρ. πολλαχ. γεμάτα Κρήτ. Πελοπν. (Μάν.) γι-
μάτα βόρ. ιδιῶμ. ἑμάτα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος (Πύργ.) γιο-
μάτα Ἡπ. (Πάργ.) Θράκ. (Ἐπιβάτ.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.
Γαργαλ. Γορτυν. Κάμπος Λακων. Καρυά Κορινθ. Ὀλυμπ.
Τρίκκ. Φιγάλ.) Προπ. (Κύζ.) Σῦρ.—Κ.Μπαστ., Ἀλιευτ., 128
Γ.Ξενοπ., Κόσμος, 27 Τ.Μαυροκέφαλ., Ν.Ἐστ. 11 (1932),
518 Α.Λασκαράτ., Στιχοῦργ., 2, 179—Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γεμάτος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Πλήρως, ἐντελῶς, ἰσχυρῶς πολλαχ.: Φρ. Ἐ τὰ γεμάτα
(πλήρως) Πάτμ. Βάραγε γεργὰ τσαὶ γιομάτα (σκάπτε βρα-
δέως ἄλλ' ἰσχυρῶς) Πελοπν. (Καρυά Κορινθ. Τρίκκ.) Δὲ βο-
ρεῖ νὰ μὲ ἰδῇ γεμάτα (δὲν δύναται νὰ μὲ ἀτενίσῃ κατὰ πρόσ-
ωπον) Πελοπν. (Μάν.) Συνών. φρ. Δὲ βορεῖ νὰ μὲ ἰδῇ
κατάματα. Ἐπκίασεν δουλειὰν ἀπὰ τῶαί γεμάτα (ἐργά-
ζεται μὲ ζῆλον καὶ ἀδιακόπως) Κύπρ. Εὐρέθην του ἀπὰ τῶαί
γεμάτα (ἐπὶ φιλονικούντος· ὠργίσθη πολὺ ἐναντίον του
καὶ πιθανὸν νὰ τὸν ἐκακομεταχειρίσθῃ) αὐτόθ. Περπα-
τάει ἀνάρια κι γιμάτα (περιπατεῖ, βαδίζει μὲ ἀραιούς,
ἀλλὰ σταθεροὺς βηματισμούς) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Κρύο
ἔς τὰ γεμάτα (ψυχὸς δριμύ) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Τοῦ ῥί-
χνω ἔς τὰ γεμάτα (προσπαθῶ μὲ ἐπιμονὴν νὰ τὸν πείσω)
αὐτόθ. Κλαίει ἔς τὰ γεμάτα (κλαίει πολὺ) Κρήτ. Πλερώ-
νει ἔς τὰ γεμάτα (πληρώνει ἱκανοποιητικῶς) αὐτόθ. Πλη-
ρών' γιμάτα (συνών. τῇ προηγουμένη) Τῆν. Τὰ ἔπαθι ἔς τὰ
γιμάτα (ὑπέστη σοβαρὸν δυστύχημα) Θράκ. (Αἶν.) Εἶναι
ἄδρας ἔς τὰ γεμάτα (εἶναι ἄνδρας καθὼς πρέπει) αὐτόθ. Ἐ-
πόθαιναν ἔς τὰ γεμάτα οἱ ἀθρόοι (ἀπέθνησκον πολλοὶ) Μύκ.
Σπέρνω γεμάτα (σπείρω πυκνά) Σκυρ. Ἡρεσέ τζη ἔς τὰ
ἑμάτα (τῆς ἡρεσκε πάρα πολὺ) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τ'ς ἐρρί-
χτηκε ἔς τὰ ἑμάτα (τῆς ἐπετέθη ἐρωτικῶς μὲ ὁρμὴν καὶ ἐπι-
μονὴν) αὐτόθ. Ἡβαλε ἔς τὸ νοῦ δου νὰ παδρευτῇ ἔς τὰ ἑμάτα
(ἐσκέφθη νὰ ὑπανδρευθῇ ἄνευ ἀναβολῆς) αὐτόθ. Τὰ χρειάστηκε
ἔς τὰ γεμάτα (ἐφοβήθη πολὺ) Νουμάς 137, 4. Βλέπει ἔς τὰ
γεμάτα Γ.Ψυχάρ., Ταξίδ., 187. Ἐχει νὰ ζήση ἔς τὰ γεμάτα
(ἔχει νὰ ζήσῃ μὲ ἄνεσιν) Ι.Δραγούμ., Ἑλληνισμ. καὶ Ἑλλην.,
122. Κοροϊδία ἔς τὰ γιομάτα (πλήρης κοροϊδία, ἐμπαιγμός)
Κ.Μπαστ., Ἀλιευτ., 128. Φουχτώνω ἔς τὰ γιομάτα (λαμ-
βάνω τι διὰ τῆς χειρὸς πλήρως, καλύπτω τι διὰ τῆς παλά-
μης). Τ.Μαυροκέφαλ., ἔνθ' ἄν. Συνών. φρ. φουχτώνω ἔς
τὰ γιερά - ἔς τὰ καλά. Γλεντᾶνε ἔς τὰ γιομάτα (δια-
σκεδάζουν μὲ πολλὴν διάθεσιν) Λεξ. Πρω. Δημητρ. || Ἄσμ.

—Ἀνάθεμά σε, ταβουρά, γιὰ δὲ βαρεῖς γιομάτα;

—Βάλε μου τέλια δυνατὰ καὶ βάρεῖ ἔς τὰ γιομάτα

Ἡπ. (Πάργ.)

Ἀγάπα με θεοτικὰ καὶ μίλειε μου γεμάτα

καὶ μέσ' ἔς τὸ γόσμο τὸ βολύ, μὴ μὲ θεωρῆς ἔς τὰ μάθια
Κρήτ.

Ἀνάθεμα τὰ χέρια μου καὶ νὰ τὰ φά' ἡ πλάκα,
ποὺ δὲ σ' ἐβάστων δυνατὰ, νὰ σὲ φιλῶ ἑμάτα
Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—Ποίημ.

Μοῦ τρέχουνε τὰ σάλια 'ς τὰ γιομάτα
 Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. 2) 'Ὡς ναυτ. ὄρος, πλησιεστίως,
 ὁρίως, μὲ στροφὴν τοῦ πλοίου πρὸς τὴν φορὰν τοῦ ἀ-
 νέμου "Ἀνδρ. Θράκ. (Ἐπιβάτ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Μεγίστ.
 Προπ. (Κύζ.) Σύμ. — Ν.Κοτσοβίλ., Ἐξαρτ. πλοίων, 128
 Α.Μαμμέλ., Σκοπ., 63 Α.Παπαδιαμ., Χριστούγ. τεμπέ-
 λη, 118 — Λεξ. Δημητρ.: «'Ἄλλ' εἰς τὸ πέλαγος τὸ νᾶ
 συμπλέωσι δύο ἱστιοφόρα εἶναι δύσκολον πρᾶγμα, διότι ἐνῶ
 ἐν εὐρίσκει τὸν ἀνεμον δευτερόπρυμνα ἢ πηδαλιουχεῖ γε-
 μᾶτα ἢ κάμνει βόλτες, τὸ ἄλλο πέφτει εἰς καραντί» Α.Πα-
 παδιαμ., ἐνθ' ἄν. || Φρ. Τὸ καράβι ἔτρεχε 'ς τὰ γεμάτα
 τὸ πλοῖον ἔπλεε πλησίον, ταχέως) "Ἀνδρ. Ἐλα γεμά-
 τα (στρέψον τὸ πλοῖον πρὸς τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου) Μεγίστ.
 Ἀντίθ. φρ. Ἐλα ὄρτσα. Ἀρμενίζω γεμάτα (πλέω πλη-
 σίστιος) Λεξ. Βυζ. || Ἄσμ.

"Ὀρτσα νὰ πάω, χάνομαι γεμάτα, δὲ γλυτώνω,
 καὶ νὰ τὸ ρίξω 'ς τὴ στεριά, πάλι τὸ μετανοιώνω
 Κρήτ.

"Ὀρτσα μιὰ κ' ἔλα γιομάτα | γιὰ-τ-αὐτὴ τὴ μαυρομάτα
 Ἐπιβάτ.—Ποίημ.

Σὰν κάτι μαγικὸ | γεμάτα κατεβαίνει
 καράβι Ἑλληνικὸ
 Α.Μαμμέλ., ἐνθ' ἄν.

γεματάκι τό, ἀμάρτ. γιοματάκι Πελοπν. (Λιγούρ.) —
 Χ.Χρηστοβασ., Διαγων., 31 Διηγ. στάνης, 63 γιοματάκ'
 Εὔβ. ("Ἀκρ.) γιουματάκ' Εὔβ. (Στρόπον.) γιουματάκ'
 Στερελλ. (Αἰτωλ. Ὑπάτ. Φθιώτ. Φωκ.) γιοματάτσι Εὔβ.
 (Κάρυστ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γέμα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άκι.

1) Τὸ μεταξὺ ὀγδόης καὶ ἐνάτης πρωινῆς ὥρας λαμβανό-
 μενον φαγητὸν Εὔβ. (Κάρυστ.) Στερελλ. (Ὑπάτ.). Συνών.
 γέμα 3. 2) Γέμα 4, ὁ ἰδ., Εὔβ. ("Ἀκρ. Κάρυστ. Στρόπον.)
 Πελοπν. (Λιγούρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ὑπάτ. Φθιώτ. Φωκ.)
 — Χ.Χρηστοβασ., ἐνθ' ἄν.: Θά' ρθου τοῦ γιουματάκ' Ὑπάτ.
 Θά εἴμ' ἱκεῖ ἀπ'άν' τοῦ γιουματάκ' Αἰτωλ. Τὸ γιοματάκι
 ξεκινήσαμε τὸ λείψανο γιὰ τὸ ρημοκκλήσι Χ.Χρηστοβασ.,
 Διηγ. στάνης, ἐνθ' ἄν.

γεματάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. γιοματάρη Πελοπν. ('Ἀ-
 ρεόπ. Γέρμ. Κίτ. Οἰτυλ.) Οὐδ. γεματάρη Ἴος Σίκιν. — Εἰ-
 κονογρ. Ἑλλάδ. 3, 162 Γ.Χατζιδ., Γλωσσ. Μελέτ., 219
 γιοματάρη σύνθηθ. γιουματάρ' βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γεμάτος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
 -άρης, δι' ἣν ἰδ. -άρις.

1) Ὁ ἔχων τι εἰς πλησμονὴν Πελοπν. ('Ἀρεόπ. Γέρμ. Κίτ.
 Οἰτυλ.): Γιοματάρης εἶναι οἱ ἐλίξ (τὰ ἐλαιόδενδρα εἶναι
 πλήρη καρποῦ) Γέρμ. 2) Τὸ πλήρες ἀνέμου ἀνοικτὸν ἱστίον
 τοῦ μύλου Ἴος Σίκιν. : Τά' χω γεματάρια τὰ παννιά, ὅταν
 δὲ φυσᾷ πολὺ Σίκιν. Γεματάρια παννιά Ἴος. 3) Τὸ οὐδ.
 καὶ ὡς οὗς. α) Τὸ πλήρες οἴνου βαρέλιον πολλαχ. : Θέλου
 'ἀμ-μοῦ βάλης κρασί' πὸ τὸ γιοματάρη Εὔβ. (Κουρ.) Ἀνοιξα
 τὸ γιοματάρη Μέγαρ. Πιάσε μας ἀπὸ τὸ γιοματάρη Πελοπν.
 ('Ἀρκαδ.) Ἐπιασα κρασί' ἀπ' τοῦ γιουματάρ' σήμερα Στε-
 ρελλ. (Αἰτωλ.) Τὰ βαγένια, κατακάθαρα πιά, περιμένουν 'ς τὸ
 βαγεναρειὸ τὸν καινούριο μούστο. Ὑστερα ἀπὸ λίγο θὰ τὰ
 λένε γιοματάρια Δ.Λουκόπ., Γεωργ. Ρούμελ., 329. α' Αφοῦ
 στεριεύσῃ τὸ ἐν βαρέλιον, ἀνοίγεται ἄλλο γιοματάρη Δ.Λου-
 κόπ., Αἰτωλ. οἰκῆσ., 83. β) Συνεκδ., ὁ ἐκ νεωστὶ ἀνοιχθέντος
 βαρέλιου λαμβανόμενος οἶνος σύνθηθ.: Τώρα ἀνοιξε τὸ βαρέλι
 κ' ἔχει ἓνα γιοματάρη πὺ τρανεύεται μιὰ χαρά. Πᾶμε 'ς
 τὴν ταβέρνα τῆς γειτονιάς' ἔχει ἓνα καλὸ γιοματάρη. Χθὲς

τὸ βράδυ ἤπιαμε ἓνα γιοματάρη σύνθηθ. Ἀκόμα εἶναι γιο-
 ματάρη, γι' αὐτὸ δὲν τὸ 'χει πιάσει τὸ ρετσίνι Πελοπν.
 ('Ερμιόν.) Πήγαιν' ἓνα βοτσί' γιοματάρ' (βοτσί' = δο-
 χεῖον οἴνου) Λευκ. || Ἄσμ.

Τὸ κρασί τὸ γιοματάρη | κάμνει γέρο παλ-ληκάρη
 Εὔβ. (Κουρ.) — Ποίημ.

Καταραμένε κάπελα καὶ κλέφτη ταβερνιάρη,
 τί τὸ νερώνεις τὸ κρασί καὶ πίνω ἀπ' τὸ ξανθὸ
 καὶ πίνω κι' ἀπ' τὸ κόκκινο κι' ἀπὸ τὸ γιοματάρη
 κι' ἀπὸ τὸ σῶσμα τὸ τραχύ, πίνω καὶ δὲ μεθῶ;

Ι.Πολέμ., Παλ. βιολ., 74. Ἀντίθ. καμούσι, σῶσμα.

γεματάρω ἀμάρτ. γιοματάρω Κρήτ. — Α.Κριάρ., Κρητ.
 ἄσμ., 311 γιοματάρω Κρήτ. (Κίς. Σέλιν.)

Ἐκ τοῦ γεματίζω διὰ μετασχηματισμὸν πρὸς τινα ἄλλα
 εἰς-άρω, οἶον κολατσίζω-κολατσάρω. Ἰδ. Γ.Χατζιδ.,
 Ἀκαδ. Ἀναγν. 3, 122 Ἐπετ. Φιλοσ. Σχολ. Πανεπ. Θεσσα-
 λον. 1 (1927), 30.

1) Τρώγω τὸ μεσημβρινὸν φαγητὸν, γευματίζω Κρήτ.
 (Κίς. Σέλιν.) : Ἄσμ.

Ὁ δάσκαλος τὸ σκόλασε, νὰ πᾶ' νὰ γιοματσάρη.

Συνών. γεματίζω 1. 2) Τρώγω τὸ ἀπογευματινὸν φαγη-
 τὸν Α.Κριάρ., ἐνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Καθίζουνε γιὰ νὰ γευτοῦν καὶ γιὰ νὰ γιοματάρουν.

γεματεσινὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. γιοματεσινὸς Πελοπν. (Μα-
 ζαίικ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γεμάτι ἀναλογικῶς πρὸς τὸ χθεσινός.

Ὁ τοῦ ἀπογεύματος τῆς προηγούμενης ἡμέρας : Γάλα γιο-
 ματεσινό.

γεματήσιος ἐπίθ. ἀμάρτ. γιουματήσιος Μακεδ. (Βόιον).
 Ἐκ τοῦ οὗς. γέμα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ήσιος.
 Ὁ πρωινός : Τοῦ τ'ρόγαλον τοῦ βραδ'νο κι' τοῦ γιουματή-
 σον τὰ σμείγουσι τὰ δύο μαζί.

γεμάτι τό, ἀμάρτ. γιομάτσι Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γέμα κατὰ τύπον ὑποκορ.

Ἡ περὶ τὴν δεκάτην πρωινὴν ὥρα : Ἄσμ.

Ὁ Χάρος σὰ δ' ἀγροίκεσε, | πολὺ τοῦ βαραιοφάνηκε
 κι' ὡς τὸ γιομάτσι τὸ καλὸ | ἐπῆρε τοὺς ἐννιά ἀδερφοὺς
 καὶ μέσα 'ς τὸ κοδόβραδο | ἐπῆρε καὶ τὸ Γωσταδῆ
 (ἐκ μοιρολ.) Μάν.

Μέσ' 'ς τὸ γιομάτσι τὸ καλὸ | ἦρθ' ὁ καλὸ μου πεθερός
 (ἐκ μοιρολ.) Κίτ.

γεματιά ἡ, ἀμάρτ. γιοματιά Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γεμάτι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.

Τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ γεύματος : Ἐχω νὰ κλα-
 δέψω ἀκόμη μιὰ γιοματιά.

γεματίζω Δαρδαν. Θράκ. (Καλαμ.) Ἰκαρ. Πόντ. ('Ὀφ.)
 — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Πρω. Δημητρ. γιματίζου Θράκ. (Καλ-
 λίπ.) Λῆμν. Μακεδ. (Βόιον Γκιουβ.) γεματίζ-ζω Κῶς Ρόδ.
 Σύμ. ἔματίζω Νάξ. ('Απύρανθ.) Χάλκ. γιοματίζω σύνθηθ.
 γιοματίζου Εὔβ. (Αὐλωνάρ. Βρύσ. Κύμ. Ὁξύλιθ.) Πελοπν.
 (Κίτ. Μάν.) γιουματίζου Ἀλόνν. Εὔβ. (Στρόπον.) Ἦπ.
 Θεσσ. ('Αργιθ. Καλαμπάκ.) Ἰμβρ. Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον
 Γρεβεν. Δῖον Δρυμ. Θεσσαλον. Καστορ. Καταφύγ. Λιτόχ.
 Σιάτ. Σισάν. Χαλκιδ.) Σαμοθρ. Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.
 Ἀχυρ. Ναύπακτ. Τριχων.) γεματῶ Ρόδ. γιματάου Ἦπ.
 γιοματάου Ἦπ. (Τσαμαντ.) γιουματάου Ἦπ. Ζαγόρ. κ.ά.)

